

Леся Храплива

ДВОМІСЯЧНИК УКРАЇНСЬКОЇ ДИТЯЧОЇ КНИЖКИ

Сьогодні нема вже сумніву, що свідома частина української спільноти в діаспорі напружено шукає засобів, щоб зрятувати нашу молодь від денационалізації. Коли поглянемо на дотеперішні осягні Комісії Української Виховної Системи, яка діє в плані підготовки до Світового Конгресу Вільних Українців, або задумаємося в працю нещодавнього Платового Ідеологічного Конгресу, то не лише переконаємося, які напружені ці намагання, але й побачимо, що вони мають вигляд на успіх.

Поміж засобами національного виховання, тим більше поза межами Батьківщини, висувається на чолі місце дитячої книжки, національна мова, духом і змістом. Посилена зневажена увага до справ виховання привела теж, зрозуміло, і до збільшення зацікавлення дитячою книжкою.

І ось Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова вирішило надати цьому зацікавленню конкретні форми та можливість, проголосивши два останні місяці 1966-го року Двомісячником Української Дитячої Книжки. Акція була запланована для теренів ЗДА в Канаді та повинна була охопити їх як через сітку окремих Представництв ОПДЛ, що є вже сьогодні в кожному більшому осередку, так і через організаційну мережу наших виховних, жіночих та громадських організацій. Тому й висловлюю звернення до центральних апаратів установ з проханням про співучасті і, стверджуючи тут — був успіх.

Проголошення Двомісячника Української Дитячої Книжки (Д.У.Д.К.), підписані 16 організаціями ЗДА й Канади, помістала широкою в нашій пресі. Кожна організація, співуча цьому Двомісячнику, дістала бажану кількість примірників каталогу видань для дітей, пропагандних афіш та окремого бюлетеню, щоб могли розіслати їх усім своїм відділам. Деякі установи, як ось УКА, ці Плат, доповнили розсилані матеріали ще й своїм зверненням.

У програмі Д.У.Д.К. були передбачені алаштування пропагандних імпрез, доповідей, виставок книжок, поширення дитячих книжок та збірок фондів, щоб уможливити нові видання. Хоч підсумки це не можуть бути повні, бо все ще налічують звіти, дані та розніснення з місць, однак вже можна орієнтуватися в загальному висліді. Сам факт зацікавлення та співпраці багатьох наших організацій, з УКА на чолі, та справді прихильна постава преси — це самі собою успіхи.

Розміри поширення книжок в тому часі це дуже важко охарактеризувати. Та все таки, хоч би те, що з самої висловленої ОПДЛ на ЗДА вийшло понад 2.000 примірників книжок, дає деяке уявлення про розмір справи. Стайки з дитячими книжками з'являються шпорою частіше при нагоді всяких імпрез. У багатьох містах, як у Нью-Йорку, Бостоні, Пасейку, Дітроїті, українські школи ввели обов'язкові шкільні лектури, що поважно призначаються як до зацікавлення дітей книжкою, так і до її поширення. На терені Канади проведено теж ряд імпрез для пропаганди української дитячої книжки, особливо успішно в Торонто - Етбіко.

Про збірку на фонд нових видань — Жертвуючи на цей фонд, батьки робили рівночасно полатний вклад у виховання своїх власних дітей, а установи — у забезпечення собі членів та керівників на майбутні десятиліття. Ці засади з'єднані доволі виразно у зверненнях, що їх понад 800 примірників розіслано відомим та свідомим громадянам. На жаль, відсутній був дуже незначний, за винятком хіба Шикага, де за наполегливими стараннями представника ОПДЛ, дир. Ю. Теодоровича, зібрані фонди дійшли майже до 1.000 доларів. Вірно, що це багато грошей, які зазначили відповідей даток у своєму бюджеті на цей рік.

Варто також підкреслити,

Балтімор, Мериленд

В ПОКЛОНІ І. ФРАНКА

(жб) — Місцева українська громада шанувала Івана Франка в 50-річчя його смерті двома імпрезами, що відбулися заходами місцевого Від. УКА, який очолює д-р Дмитро Коструб'як.

В суботу 18 лютого о год. 7 веч. в залі Самопоміч відбувся Літературний Вечір, присвячений І. Франкові. В програмі Вечора виступили двоє доповіді: ред. Дмитро Корбутяк: "Іван Франко — поет праці і боротьби" та п. Кліментій Валяк: "Поетична творчість Івана Франка". Вибрані поезії І. Франка читали пластунки: Оксана Ласійчук і Марта Татчин та жінки суміші: Маркіян Валяк, Данка Войтович, Марія Зозуляк, Оля Качулюк, Галина Стельмах і Зеля Чорна. Вечір відкрив д-р Юрій Криволап, культ. осв. референт Відділу УКА.

В неділю 19 лютого ц. р. ввечерю відбулася в аудиторії міської школи при Фесті Енн вул. Академія в честь І. Франка. Академію відкрив д-р Ю. Криволап, який зазначив про значення І. Франка в історії українського народу та подав головні ідеї його найкращої поеми "Мойсей". В програмі виступили тенор - соліст п. Іван Гош, який відспівав при фортепі-

Монреаль, Канада

ЗУСТРІЧ ОБ'ЄДНАННЯ ПЕДАГОГІВ З БАТЬКАМИ

Неділю 20-го січня, доміка УНО при вул. Гачісон, годівля 3-го по пол. Півнісвіна була народом. За головним столом бачимо запрошену на зустріч Леся Лисак з Воф-фала, двоє священників: п. Космак і п. арх. Михайло, о. проф. Н. Кушнірчик, радника Львівської Капітули о. Ст. Коляківського, голови ділового Комітету зустрічі, дирек. парох. школи церк. Успенія М.Б. п. Ярослава Двожака, господаря зустрічі, програми директора Курсів Українознавства ім. Митр. А. Шеніцкія, проф. Р. Брикювич, проф. О. Кушнір і дві секретарки, пп. Дарію Маміло й Ст. Ваганюк. Відкриваючи зустріч, голова Я. Двожак передав слово вчителю Марії Давидович, що привітала Леся Лисак.

Леся Лисак познайомила присутніх із думками своєї доповіді. Була вона в трьох окремих есеях, в яких говорилося про молоді, про наші вчителів і шкільних учителів, про душу дитини, збереження якої для українського народу вимагає зусиль і батьків і всієї української спільноти.

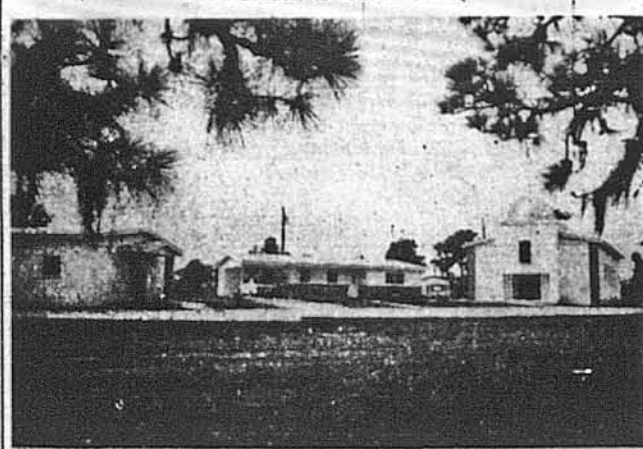
Зацікавлення присутніх виявилось в оживленій дискусії, в якій брали участь: п. К. Когутяк — невідповіді рідношлюбних підручників української мови, п. Король Іван, учитель, говорив про бажання співпрацю рідношлюб. учителів, о. Ст. Коляківський передав привіт від парох. церкви св. Духа о. І. Гаврилюка, і дякував ОУП за влаштування зустрічі та підкреслював відзначення у тяжку працю рідношлюб. учителів. Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Ст. Пітерсбург, Флорида

НАЙМОЛОДША УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЧКА ПАРОХІЯ В АМЕРИЦІ

Церква Богоявлення Господнього в Ст. Пітерсбурзі, Фл.

По двох роках утяжливий організації і будівельної праці, за поміччю Господа Бога і благословенням Митрополита Сенишина вдалося збудувати церкву. Десять побожних і щирих українців зі Ст. Пітерсбурга й околиці довершили неймовірний осяг на хвалу Богу і гордість укр. народу.

Ст. Пітерсбург лежить на західній бережній Флориди, є найкращим і найздоровішим містом на Флориді. Населення в більшості німеччини - пенсіонери, переселенці з північних стейтів. Вони прибули тут, щоб відпочити від слабостей, налюбуватися красою природи, найкращими морськими бережжями з біленьким як сніг піском та дармовими морськими купельними місцями. Зараді міста старість уприсмичить послідні кілька літ життя дармовими концертами, забавними парками, музеями, різномірними розривками і товариськими сходинами. Множество найкращих Фахових шкіл, церков різних деномінацій, 15 католицьких і одна українська.

Парохія наша складається майже виключно з німеччин старих пенсіонерів. Працюючих осіб дуже мало, та й це вже особи у похилому віці. Шкільну молодь можна порухати на пальцях однієї руки. Є тут і кілька професійних сил, але вони чомусь відтягаються від рідної організації і служать чужині. Правда не усі, бо ті, що з нами, допомагають нам і гордяться тим, що вони є членами Української Громади і Парохії. Також і більшість наших стариків тягнуться до послідного, щоб гідно представити нашу Українську Громаду перед чужинцями.

На жаль, і тут масою криничників і прихильників "червоних", котрі старуються звичайні здобутки патріотичних українців. На цьому місці мило нам подякувати нашим українським приятелям і туристам з майже всіх стейтів Америки і Канади за їх щедрі і обильні жертви на нашу установу, за їх щільну участь у церковних Богослужбах і різномірних імпрезах.

Зустрічі очилила містечка програма у виконавстві молодих талантів Монреалю. Студентка п. Нат. Дяк, відома рецитаторка продекларувала "Послання" Т. Шевченка. Марта Левицька, учениця, гогорила про річницю "Кирило - Методіївського Братства", учениця гайскул Леся Гринш виконала фортепіанове солю, а студ. мішану співпрацю рідношлюб. учительки Марії Чолій відспівала: "Чи ми ще зійдемося знову?", "Ой повій вітре, ой та вітерочку".

Притогований учителькою чайок із солодким печивом проходив при веселій товариській гутірці. Збірка добровільних датків покрила витрати на влаштування зустрічі.

Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Пані С. Звоник, учителька, заторкнула справу дискримінації історії й географії України в підручниках франц. і англ. шкіль. П. Роман Сербін, учитель державних шкіль Канади, пояснив, що на це є рада, бо кожний учитель має право дати кілька лекцій учням і опрокинути неправдиві відомості про Україну, її історію, географію чи літературу. Пан Бережницький, теж учитель канадійських шкіль, говорив про комплекс меншвартої, з яким ніхто не родиться, але якого людина може набути сама. Пані М. Стрілецька, учителька, апелювала до батьків дати про чистоту української мови. Пан Я. Верига порушив чи не найважливішу справу, брак дитячих садків.

Ростуть ряди молодих професіоналістів в Рочестері

Д-р Богдан Гуран

"Нумерус клязус", стосований в різних формах був одним із засобів політики, при допомозі якого окупаційні уряди не допускали нашу молодь до університетських студій. Йшлося тут не лише про справу набуття фахового знання. Властиво цілком було не допустити до розвитку заграничної інтелектуальної верстви, яка, плекаючи власні державні аспірації, ставала би небезпечною для режиму.

Внаслідок такої політики мрії тисячів нашої молоді про університетські студії, за винятком дуже малої кількості "щасливців", залишилися лише мріями.

Не вважаючи на велику трагедію, якою була для нас еміграційна мандрівка, наші душі сповнюються тепер радістю, що те, що було для багатьох батьків мрією, стало тут дійсністю для їх дітей. Ніщо не стоїть їм на перешкоді здобути знання, а в парі з цим і піднести на вищий щабель суспільної гієрархії. Щоб це досягти, потрібні тверда воля і зусилля. І вони виявляють їх. Завдяки цьому з кожним роком збільшуються ряди в оцікваліфікованих працівників на різномірних ділянках науки і праці.

До них належить і д-р Богдан Гуран, який, маючи 10 літ, покинув в 1944 р. враз з батьками рідний Самбір Тяжкі умовини життя та втрата батька вкоротили після прибуття до Рочестеру, були для нього твердим школом. Труд своєї катери належно оцінив, прикладаючись до науки. Після закінчення середньої школи ім. Френкліна, записався на факультет хемії в Стейтс-Університеті в Пенсильванії, де студіює в 1953-1957 роках. По закінченні Набірної Комісії вирішила, що

Крім цього членом Комітету Допомоги НТШ в Сарселі. Цей власне зв'язок з культурним життям спільноти заслуговує підкреслення. Бажаємо йому дальших успіхів в житті.

Л. В.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

НОВА ЗБІРКА
Р. БРАТУНІЯ "ВАТРА"
Як повідомила "Молодь України" з 5 березня, нова збірка Ростислава Братунія, вписана на здобуття Шевченківської премії. Рецензент стверджує: "Комуністична партія — те джерело і бітрина, які цілющою мудрістю сповнюють серце мистця". Р. Братунія оспівує в збірці Т. Шевченка, Л. Українку, І. Франка та... сумної слави Галана. Виконуючи чергове соціаломовлення компартії, Братунія бідається над "долею" українців у Канаді. Як пише рецензент — "ця дружба не золотий сон фантазера, то реальність, запорука єдності і братерства", що "стверджує непорушність зв'язків радянського народу з тими, кого обікрала доля". Уривок з вірша Р. Братунія про Львів:

"А жито зелене,
А вулиця сіра,
Ратуша над головою,
Мов ката сокира".

Власник
ЛЮТАРЕВНОГО БИЛЕТА.
"Рад. Україна" з 7-го березня надрукувала список вигравших найвищої грошово-речової лотерії в УССР. Список зайняв нецільу сторінку. Щасливці можуть одержати річ. або виграти суми в 3-4-5 руб. Один квиток "билет" коштував 40 копійок. Між вигравшими з кількох пасажирських авт, але майже все інше — це "електрична соковижималка", електроутюг з терморегулятором, "шахи пластмасові", "годинник настільний", "Весна" або "Молния", "хустка камвольна", "вудлище спінінгове із скловолокон", "ракетки бадмінтової", "гармошка "Маринка", "ав-

редній допомозі інших, більш незалежних чи й цілком вільних членів міжнародного комуністичного руху.

Доповідь О. Федішина викликала жауу дискусію, в якій взяли участь С. Процюк, І. Світ, В. Голубничий, І. Замша, І. Бакало, В. Анрісський, А. Мілянчик, Корчмар та інші.

Н. Н.

